

Teoria de la síl·laba

Tenim 5 conceptes clau:

- **Obertura (O)**: una consonant davant del nucli / **Obertura travada (Ot)**: dues consonants juntes davant del nucli (o bé una consonant i una semiconsonant seguides davant del nucli)

- **Nucli (N)**: una vocal

- **Coda (C)**: una consonant darrere del nucli / **Coda travada (Ct)**: dues consonants juntes darrere del nucli (o bé una semiconsonant i una consonant seguides darrere del nucli)

L'element indispensable d'una síl·laba és el nucli (vocal). Mai pot faltar un nucli en una síl·laba i no hi pot haver dos nuclis seguits (només un) en una síl·laba.

Vocals fortes: *a, e, o* (només poden fer de nucli sil·làbic)

Vocals dèbils: *i, u* (poden fer d'obertura, de nucli sil·làbic i de coda)

i, u { **Vocal** [i], [u] → fa sempre de vocal. Ex.: per-si-a-na, a-vi-a-ci-ó ("i" en vocal), es-tu-di-a, a-nu-ci ("u" en vocal)
Semiconsonant [j] / [w] → fa sempre d'obertura o de coda. Ex.: po-u ("u" en coda), xe-me-ne-ja ("i" en obertura), ma-i ("i" en coda), qu-o-ta ("u" en obertura)

Tant si la *i, u* fan de diftong o de triftong faran sempre la funció d'obertura o de coda (mai de nucli).

Recorda: quan tenim una *i, u* entre dues vocals la pronunciarem com una consonant [j] / [w] i sempre farà d'obertura en la síl·laba següent. Ex. bo-ja, jo-ja, cla-ra-bo-ja, ca-u-en, tre-u-en, mo-u-en...

Conceptes clau:

Funció consonàntica: quan la *i* o la *u* fan funció de consonant (aquí sempre faran d'obertura). Ex. ba-je-ta

Diftong / triftong: No se separen mai (faran funció d'obertura, nucli o de coda)

- Diftongs: la *i, u* fan d'obertura o coda. Ex.: ni-u ("i" nucli), re-i ("i" coda), av-ui ("u" nucli), no-u ("u" coda)
- Triftongs: unió de vocal dèbil + vocal forta + vocal dèbil → obertura (v. dèbil) + nucli (v. forta) + coda (v. dèbil). Ex.: cre-ueu, o-bli-qüeu

i-a: Ma-ri-a, rà-bi-a, ti-a... (nucli sil·làbic) [i]

ia: bo-ja, fe-ja, no-ja... (la "i" fa d'obertura, és a dir, és una semiconsonant) [j]

En aquest darrer cas sempre la trobem entre vocals.

Dièresi: la dièresi trenca tot diftong i la *i, u* s'analitzen sempre com a nuclis aïlladament. Ex.: ve-i-na ("i" vocal), a-mo-i-nar ("i" vocal), ru-i-na ("i" vocal), a-quí-fer ("u" obertura), di-ür-nes ("u" vocal), ner-vi-üt ("u" vocal), ge-ni-üt ("u" vocal)